

5 CÉNTIMOS

AÑO II *

Sóller 14 Septiembre de 1918

N.º 67

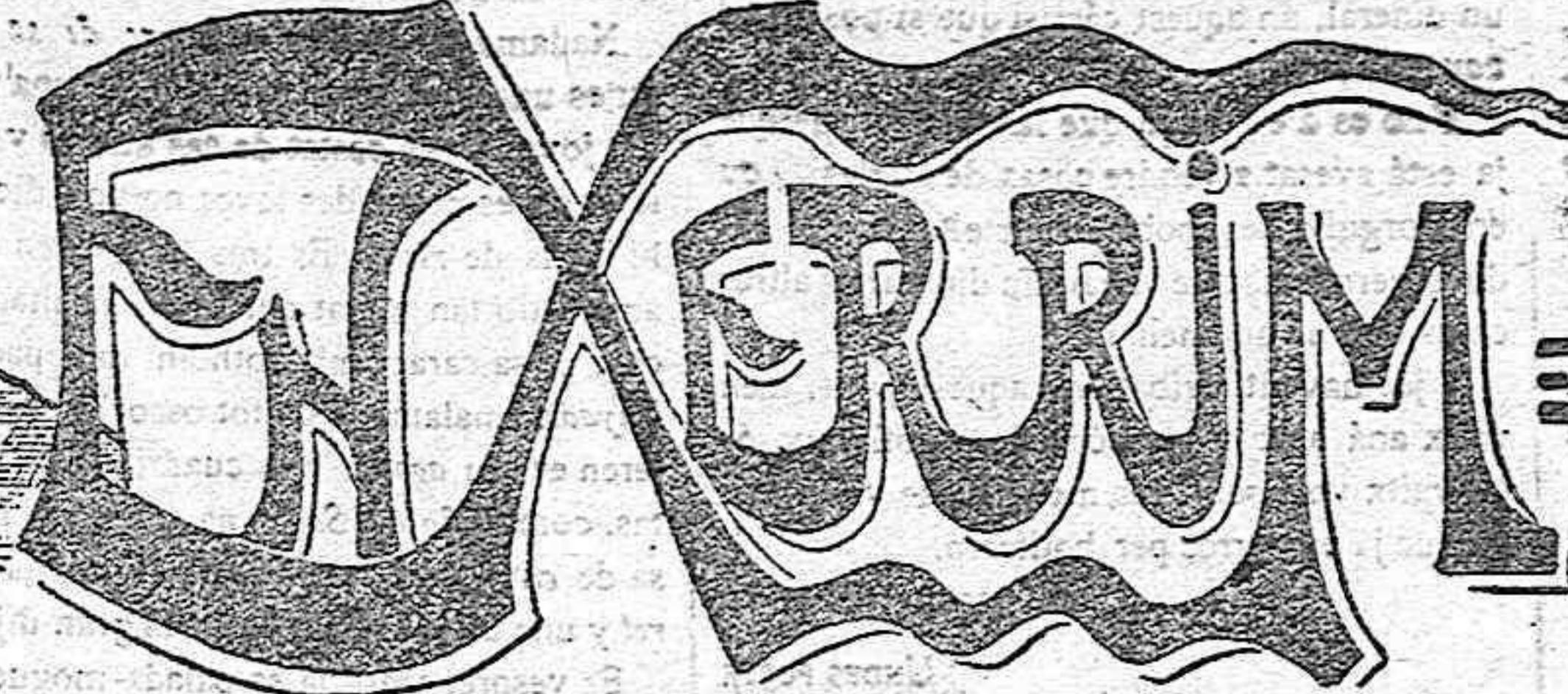
PRECIOS DE SUSCRIPCION

Ciudad: Un trimestre. 0'75 ptas.
Provincias: Un trimestre. 0'75 ptas.
Extranjero: Un año. 6'00

Pago por anticipado

Correspondencia y Administración
Luna, 27.—SÓLLER (Mallorca)

No se devuelven los originales

SETMANARI BILINGUE, SATIRIC Y DE BON HUMOR

DESDE PALMA

NOVEDATS NOVES

A Ciutat mos potrem alabá de tení un Governadó de marca d'ham, un alcalde completament inofensiu, una Junta de Subsistències que bastant fa en subsistí y uns acaparadós es mes bañes y es mes malcriats del mon. ¡Però tot aquest *tu antem* que suposa a devant una novedat nova en que tenim s'honor de contá a l'actualitat?

Diumenge demà, després de barenà d'una tassa de café Llofriu, mos enterarem de sa nova per medi d'un anunci des tamañy des panets de dos que arà s'usen.

Diu així aquest anunci *micos copich*.

POR PRIMERA VEZ EN PALMA

ZULEMA (medium)

Na Zulema nada menos y medium. ¡Quina honra pe sa familia! Això es alló de miel sobre hojuelas, porque cualsevol que haja habitat per sacristias sap que *in medium consistit virtus*.

¿Demenau qui es aquesta Zulema? Idó escoltau y oireu que deya en Revenjoli en los dichosos tiempos del Bisbe Campins.

Cèlebre adivinadora por la trasmisión del pensamiento.

¡Que bufes, Pinoy!

Informa sobre todos los secretos de la vida.

Ala, voltros que no compreneu porque no fan sa canalisiació de sas zigos y s'emprestit torna fum, porque teren alcalde de n'Alemany, porque no se casa en Canet o porque no envien en Morro a Porto Pi, anau a démanarhol a na Zulema y tot sera arribà y moldra:

¿Quiere Vd. guiarre bien y ser feliz?

Ni que decir tiene que a n'aquests temps de conflictes internacionals, pochs dobbés, peixeretes dolentes y propietaris que volen cobri sa renda lo menos un pich cada mes. Fe preguntres així *huelgan*.

Consulte—cotinua diguent' es paperet—a la cèlebre adivinadora Zulema que le guiarà en la vida sobre amores (es papés que fa té sa gana..... y ró de corra) comercios difíciles (es de cobrà ets arbitris de s'Ajuntament) asuntos de familia. (anà a demenà, per exemple, ses atletes que estan anemorades d'en Marieta d'ensà que va heredá de sa tia, a veura qu'han de fer porque no se fasse carmelita descalzo.)

Nada de charlatanismo. Questió de peses y res més.

Todo por estudios científicos. ¡Y tant científicos!

Millares de personas deben a Zulema dicha, suerte y felicidad. ¡Que n'hi ha de tam y pel rucá pel mon!

Consultadla y os convenceréis.... Os convencereis que po el dinero baila el perro.

Solo Zulema puede vencer las adversidades del destino. Nada puede resistir a la acción bienhechora de su ciencia.

En fin se coneix que aquesta Zulema es un non seculare.

Secretos de belleza ¡Quina ocasió per Don Bernat es concejal se sa compatenci a n'Adonis!

Secretos para hacerse amar ¡D'aquesta cualsevol pot derrota en Creçó!

Nada contra la ley ni la religión, com aquell qui no diu res na Zulema vol fé la berbeta a esgotsins y capellans.

Precios módicos: Lo unich que aqui tenim barato. ¡Sa presa de pel!

Discreción absoluta ¡Y ahont ma vén, pomós!

Consulta de las 9 de la mañana a las 8 de la noche. ¡Onse horas diaris cada dia d'enganá ets ignorant! ¡Ja hey ha per lluirli es pel tant a na Zulema com a nes qui li fan costat.

Trata por correspondencia. Això es obri un portelló a n'aquells qu'encara no han perduda sa vergoña del tot. Faltava afiadi: *Y se cobra por giro postal*.

Per acabá hey ha una nota que diu: *Zulema ofrece gratuitamente un talisman egipcio o carta uno de sus clientes*.

Tanta amabilitat nos confunde, encara que avisam per anticipat qu'amb aquest talisman egipcio y cuatre reals a cualsevol forn donarán a nes futurs clients de na Zulema un pa de pesseta.

Y conste qu'es reclam es gratis, de balde y per no rés.

¿Estau desitjós de sebre ja ahont viu aquesta bona alhaja?

Pues, sencillament, a nes carré de lo vellano n.º 11 primé pis, cuyo domicili li oferí a n'el senyori Governadó por lo que guste mandar.

y si jo som moix, tú ets rata
varen moüra serégata
fins qu'haqueran arribat.
Es trayecto havian fet
quant mitx en-ensat en Pera
va xocà amb una lletera
trabucant tota sa lletra.
Es senyó haviat estigué
cansat de tals bañadas
y dantli mil maltratadas
a cá un amic el dugué,
perqu'estás alla guardat,
y així asustat no estaría,
poguen aná tot lo dia
per dins Palma desahogat.
Arribats a sa tal casa
el reberen d'alló bé
y una criada qu'és cregué
que las s'havia amb un ase
maná silenci amb un xist!
diguent: — Diguem bon atlot
quín és *tomatigot*
més grós qu'an el mon etsvist?
Y en Pere sense nota
si tots els oyents molt reyen,
ni si ets senyós també heu veyen
molt complacent contesta:
— Des'dara tenc ben segú
(y kasi es dirú no gós)
kes tumatigot mes grós.
kan al món he vist, ets tú.

de s'Oli estant un jove festetjant tan tranquil a devora s'atlota sa presenta en el lugar del suceso una tia d'ell y com introducció comensà a descapellarsé amb' un vocabulari escohit. Hey haqueré alló de poque vergoña e indecent y acta continuo passà a nes fets amb'un repartori de busatades a discreció que donaren motiu a sa rotura de ses uyeres des nebot. (Benefici p'en Lasalle).

¡Valenta tia! Entre estridores y closades el sen dugué per avall entre ets aplausos de sa concurrenci que mirava s'inusitat espectacle y comentava que si tant jelós el te res milló com cosirlossé a nes devant de sa camia.

Sa Festa d'el Terreno va aná com una seda.

Festa bona, carrés adornats, balls moguts, música *di camera*, ses corresponents corregudes de bicicletes.. etc., etc.

Pero en tot sempre hey ha d'havé pels. ¡En Cayetanet, fent sa torniola torná i a-sultá na Lluiseta!

Na Lluiseta per demostrarli que tenia es co mes noble qu'ell el convidá a menjá blanch y coca. E justa recompensació seguia esperant es mitx aumutet de vellanes però, ni per aquestes ¡Se coneix qu'és torrá està carisim!

Es comentaris des públic seguiren a-gres. Tots critiquen en Cayetanet, y troben qu'es no poré embarcá queviures de contrabando no es motiu suficient per no comprá vellanes a s'atlota, y sobre tot ja que s'atapi de menjá blanch y heu fè pagá a sa coca, nobleza obliga.

Na Lluiseta no mereixia aquest despreci d'un socio d'una societat en comandita qu'és tan avaro que no té dos reals coxinós per queda com un caballero.

Notícies de sa guerra

Me pedistes amigo Pepe Noya noticias de la Guerra? Pues alla van un puñado tan ciertas como cierto es que la Maria Cerrallera es la mujer más popular que teneis en Sóller. Sabrás que en este pueblo que estoy hay muchas viudas de maridos muertos y muchas solteras viudas de enamorados y yo, aprovechando esta ganga, me meto en cada lio más gordo que los del popular y celeberrimo Don Juan Tenorio.

El dia de S. Jaime conquisté una viuda y en el preciso momento que cenaba con ella en su casa se presentó un nieto suyo, que es telegrafista y más bruto que un guarda canón y me atizó una paliza que me hizo mal bien, pues me dejó en un estado de pronóstico reservado, hacia lástima. No obstante en un tres y no nada creo que estaré curado de las heridas y de los espantos.

Dia 26 de Julio.—Hoy me ha salido una proporción con otra viuda y la he enviado a freir huevos de lloca por miedo a algún nieto que sea tan bruto como el de la viuda de ayer. Desde hoy renuncio a las viudas. Muieran las viudas.

Dia 27.—Hoy he ido al cine con una soltera pero a media fuición me enterado que era más tocada que un piano de maneta viejo y más pobre que en Chin: Hierro y me he marchado sin decirles. Adios—seu. Muieran las

Requesens d'es Sollerits!

Es sabut per pocs qu'un pic partí per veura Ciutat, un senyó indeterminat qu'era per cert solleric. An es tal l'acompanyava en Pera Antoni es seu criat solleric molt remetat que de viu a tos guanyava. Pero sa seva figura tant de beneït la tenia qu'a la vista pareixia un betsol y un cara pura. Dins es tren acomodat contemplava sas bellesas y sas molts de raresas que veïm anant a Ciutat. Sen v'aná a seura aprop d'ell un home per cert molt gràs y antes qu'ell sen ajonás li va esclafà es seu capell. Y en Pera tot enfadat;

Segons veus públicas se va a formar a Palma una societat en comandita per s'Ajuntament du a efecta s'arbitre des tacons de sas sabates de sas dones.

Dita Sociedad necesita a corre cuita un Directó en sa menos cantitat de vergoña posible en s'objecte de fe molt de capital en poch temps. A sa Junta la formarán un individuo de cada partit polítich existent a fi de tant per anà a sa subasta com per cometra abusos tengà bò en la Cort.

Ja se diu que ses mides, tractantsé de polletes sobreiot, serán un pochi suaves y sempre per devant.

Es d'espera que no faltsin empleats medidós. Encara hey ha escandalos fenomenals. Aquesta setmana pasada a nes Banch

solteras pobres y muy tocadas. Probaré las casadas y ja veremos.

Dia 28.—Malo amigo *Pepo Noy*, hoy he comido con una casada pero después de comer he probado de hacer mano de gato y de un raveso me ha roto un quijado estremo. Estoy enlozado y ya no sé a quien he de hacer el rontero. Todas las conquistas que hago son ganancias de los boticarios y conste que el árnica se ha subido mucho.

Dia 28.—Un francés me ha dicho que conocía mucho a D. Jerónimo Estados y yo le he dicho que conocía mucho D. Miguel Palomo (Colom en mallorquín) y quedamos a obscuras.

Dia 11 de Agosto.—Este golpe no puedo contarte ninguna gran cosa, amigo *Pepo Noy* porque hay poca actividad en la pelea.

Desde hace dos días tengo relaciones formales con una cocinera de un hotel de quinta categoría y me mata el cerdo en viernes: me gusta más que la sobrasada y las ensaimadas mallorquinas; es una joya de gran valor.

Dia 12.—La verdad es que tengo más mala pata que Romanones. ¿Sabes aquella joya de cocinera, la que te hablaba ayer? Pues ha resultado una joya falsa; padece de la barriga y hace unos pedos más grandes que un mortero 42 y para más *cerdada* por la noche cuando duerme no sabe estar quieta.

Dia 13.—He visto un mallorquin de Esporas y me ha contado el derrumbamiento del cedáñolo de la música de Sóller. Me ha dicho que un calvo se estiraba el cabello de rabiya y yo le he preguntado que cabelllos se estiraba.

¡Ah! Me olvidaba decirte que ya he reñido con la cocinera, tiene un hijo que toca la flauta en la banda de la Misericordia.

Dia 14.—Un zepelin ha bombardeado una casa de campo cerca de dónde estoy yo y no ha hecho mas muerte que el señor, la señora y once hijas. El señor murió en el acto y las señoritas repentinamente.

URBANO ROSELLÓ.

France 11-9-1918.

De sa Regió

DE LLUCHMAJÓ

Noltros que som apassionats serrims des nostre Alcalde D. Pedro A. Mataró, y que li reconeixem lo molt qu'ha fet pes nostre poble y lo molt ben guardades que tenim sas nostras finques desde qu'ell dí es mando d' es poble, y en fin que veim qu'es s'únic batle que fà sas cosas ben fetas, li suplicam que sé cuidi un poc amb lo referent a sas subsistencies, pues sabem qu'ets seus inímics, tenen una bona arma per esgrimi devánt ell amb aquest asunto, asunto que noltros comprenem que no pot aná de cap manera amb so rumbo qu'ha pres, peq' aixó de ses pescadoras vendre es peix an es preu que los passa pes seus *reales* y qu'hey vaji un ignorant, o un viu y tot. y li donguin per una tresa g' unses, no mos passa d'es canyo an ayall, y menos amb sos carnícés, qu'han presa sa gran manía de tampoc doná may es pés, y si és en so frit es un escandalós abús pues después d'haverlo pujat, hem vist que per una tresa g' han donade mitje, y llevó per acabá de fé sa comparsa, es pá que també s'enfila de cá y de no tení es seu pés.

Y en fin, tot lo mes delicat es lo qu'es nostro batle té descuidat, y noltros com que l' apreciam li rogam que sen cuide de tals abusos, y qualche dissipate fassé mirá es pesos, lo que li agrairem en nom nostro y des poble.

En POLO

DE ALGAIDA

Diumentje passat estant dins un establecimiento vaitx sentí sa siguiente conversa sostenida entre varios individuos.

Un deya: Es una cosa desastrosa sa manera de que se porta amf' so poble algaidahí, aquest senyör Reció. ¿Trobau voltors qu' es molt just, que después de passetja sa basínia, después de tant de demana, después de tant de temps de caixonet per s'enretjolá l'Iglesi, ara que ja ha tenguts reunits, es fondos necesaris o perventura de sobras, en llòc de doná a guanya un trós de pá an es mestres algaidains, enretjolant l'Iglesi, heu fassi fe a mestres esterns, cuant per dret co-

trespon an es d'aquí? Y si encara, a més de tenja lo necesario per s'obra aquesta, ven aquestas pessas de pedra que de segú valen un dineral, an aquest cas; si que si posará bé aquest homo!

Y no es d'estraný que las vengui, porque ja está avesat a vendre cosas de l'iglesi, qu' eran orgullo des poble, entr'ellas unas cadiras vermayas que valian un dineral y altre coses que no anomenam.

Y jo, havent arribat an aquest punt, men vaix aná amb so propòsit de notificarvosó. No vaix volé sentir res más perque vaix trobá que ja era grós per botifarra.

EL DETECTIVE SA-PU

UNDÈS POBLA

DE BUNYOLA

(Acabament)

Heu fé així y vestit com una pintura vengue a Bunyola, pero com ell no sabia d' corsé, per no estarí avesat, ni res de lo que li havia posat en Marieta, resultà que pes camí heu perdé tot. Arribà a Bunyola fet una moneya, y com que no s'havia donat conte des corsé, mostrava sas correajes, per sas camas. Atlots y atlotes el prengueren pes seu conte y en corns y llaunes v'assé acompañat fins a casa.

Vaje, vaje Toniet
aixó pus heu tornis fé
si vols seguí sabaté,
procura assé mé condret.

UN QU'HEU VA VEURA.

DE POLLENSA

Dilluns avespre passava pes carré d'en Juan Más, y vaix sentí una rieya molt fresque, y jirantm'e a derrera varen assé dues jovenetas que son jermanes y un'altra qu'es un fasol mal cohit, las cuales sense motiu fundat sen reyen a mandíbula batiente de mí.

Aixó de que tres jovenetas, sen riguin d'un homon no es extrañ al dia d'avuy, pero lo que jo no acceptaré mai és, que unas tres tan malfaneras, que tot es seu trabay sa fon amb serca es joves, igual que si fossen pollitas de deu anys cuant ja en tenen vintidos, sen riguin de mi, cuant no mo meresc.

Que ses tals joves sen riguin des seu jep, y deixin aná es defectes d'ets altres, ja qu'en tenen mes que jó.

S'INSULTAT

DE BINISALEM

Un que no li agradan es caragols buits per dins es plat en que ha de menjá, ni menos sas carabassas que prossedeixen d'una atlota que li fà fé tre-que-trec-que-trec cuant questa moneta li dirigeix una mirada penetrant, ha tenguda sa curiositat de fé públic un fet que te mes d'inmoral que de decent.

Me referesc a sas atlotas que cohiren sas metles an aquest camp que te contacta amb un carré des mes céntrics de Binisalem-Nou. Una d'quests atlotas, cuant jo passava pes dit carré, estava cohint dant es derreras (o milló dit s'esquena) a la vista des transeuntes y a jó qu'quests coses me cridan molt s'atenció me vaix fé carrec d'alló que pareixea vista de pájaro un cuadro, de distins collos y esin calsoncillos, debut a qu'anava tant curta, ja fos per fresca comoditat o ja porque no havia mes roba, sa cuestió es que a simple vista sa deixava veura tot es contingut.

Y ara jo diré: gaquestas maras que tenen fiyas já grans perqu'és que consentan que vajin tant curtas? qu'és per estoia mitja pesseta amb un pam de roba? jo porque qualche mascot li mirí sas camas y iadycantes, y perdi s'equilibri y después d'ell ella, reportant questiadas coses serios e inevitables disgusts?

Pues repetesc a sas mares que tenen ninás en tals condicions que devén precisament tení dues coses en conta: con mes poca roba mes poca vergonya y s'altre que s'efecte d'aquesta causa dejenera molt s'humauitat a dins el sexo masculinos.

UN TRANSEUNTE

D'ESPORLAS

A sa Vila Nova hey hagué alt y sumat y missa de tres.

Nadamenos qu'a ca'n Jaume de sa Carn, qu'es una casa molt petita, feren una palada. Ets joves an es costat de sas atlotes y sas atlotes an es costat des joves no vos dic jó si ni havia de rieyas. Es tres lloros, en Lesinta, aquell tio tan pintat que te sa facultad d'es copi pe sa cara amb tothom qui parla, en Tayades (malament sia tot ossos) y es Ferré, feren es seu agost, y sa quadrilla de jovenetas, com sa fia des Saitz, na Sardona fredina, sa de ca'n Sales, una de ca'n Bions, na Fornaret y una de ca'n Redó feren es gran dijous.

Es vespre, acabada sa palada mogueren un ball, però com era es salón tan estret, no hey cabian y sas atlotes pegaven unes terribles culadas amb sos joves. Ves si ni d'havia havé de foc per ca'l Bisbal! Ell hasta diuen qu' an es tres lloros los hagueren de posa un bavaray de tant que bavaven! Mentre tant una quadrilla de joves de defora començaren a doná fuires an es lloros, però aquests tenian altres feynas amb sas culadas y no en feren cas.

Antes de las dotze acabaren y partiren tots cap a sa Vila vella masclles y famellas masclats, fent de vaya na Roca, que passa aquí passa allá, los anava a trenta passes a derrière. Per dalt ets abres se sentian veus que deyan: ¡Fuera es lloros! Ell hasta ets auells ja la duen d'ells! Cuant arribaren an es Pont de Rusta, enllot de parti per sa carretera, partiren pes carré d'es Balladós. ¿Seria perque, a an es carré aquell hey feya mes fosca? ¡Ja ni d'hagué havé de mans de moixos!

Aconseyam an es pares d'aquestas joves, que no los deixin aná de festas d'aquesta classe, porque perjudican sa moral, pues sa vaya que duyen los tenia tant de conte que si li demenau per hont anaren no'hu sap.

UN QUI BALLAVE

DE CAMPANET

(Continuación)

Aquí fué cuando el carnicero obtuvo la gran lata, después de saber ya todo el pueblo que «Casetas» sería condenado a 7 años, y 21 días de presidio.

En visia de lo sucedido nos dirigimos, a la Estación del Ferrocarril, llegando en Campanet por la tarde, y al bajar de los carruajes se oían voces que decían: —Crespi ha llorado, todavía se lo conoce con los ojos y más tarde nos aseguraron que al llegar a su casa tuvo que cambiarse los calzoncillos, (suponemos que era de sudor).

Es CORRESPONSAL

Cuant es batle maná traguessen es porcs ae dins la Vila, a fi d'evita sas moltas malañas que venian, digué qu'és qui no el trigués cauria amb una multa

Y ara jo li pregunt. ¿Sap es senyör Alcalde, qu'en so temps que fà, que fé posá tal orde, encara hey ha porcs a dins la Vila? ¿Mos sabria doná rahó també el senyör Alcalde, en lo referent an aquell que li demená permis per dí es porc a una casa d'abaix de la Vila, y l'hey doná, y cuant l'hey tengué fé pagá una multa a l'amo de sa casa y an es duenyo des porc?

¿Quinas lleys emplea es carnicé? ¿Ses de s'embut?

—Vamos, vamos, senyör Alcalde, no fassé aixó, o sinó, no vendrem a comprá carn a caseva!

DE FORNALUTX

Sas festas molt magres. Sas fornalutxencas molt d'orgull, y pocs novios. Ets fornalutxencs són es papés de bobos. S'iluminació més magre qu'una canye. S's xeremias, jsantissima lata! Sa concurrenci d'ets sollerics poca. Es cafés estiuban de..... moscas. Sa música, lo únic presentable qu'hey havia.

Y ara es lectó, amb aquests datos, qu'és fassigue es contes de quinas festas alló portrian essé.

UN FORNALUTXENG.

DE MANCÓ

III Tiririririririric!!!

—Qui es? —Garc Blau. ¡Paloni! —Maná. —Qu'hey ha res de nou per aquí? —Calma completa. ¿Y tú com està? —No gaire bé; pero així mateix menj regulà, prova d'aixó es que ja hem acabat es pá. —Menjau figures. —No n'hi ha. —Idó pegau an es aglans dol-

sos, per aquí qu'hey ha molt de bosc. —Sí, ibons aglans tenim! an aquest temps. —Com van es porreros? —Com sempre; juguen a tutti lozo. —¿Qué no hey ha s'apoderat? —En Costa? —Sí. —En Costa s'acosta. Deu fe carbó an es clot d'Aumadrà. —Idó costi lo que costi he de parlá amb en Costa. Cuant venga que duga un pané de figues d'aquellos de per allá, que soien essé bones. —Oh Miquel! —Saps que diu en Costa? que per aná a veuret hey ha molta de costa y qu'aixó d'atracarse de figues an aquest temps de tanta caló, es una temeridad y atent contra sa tranquilidat d'es vecindari. exposantlo a rebre una tempestat. S'altra dia ell en volgué menjá y li armaren tal revolució que li feren perda sa clau y de llevó ensé sempre du sa ma an es forat des Mestral per pò de tronades. —Que venga, li proporcionarem un tap de jinjolé. —Y en Felip? —Desira fa l'amor an aquella señora que vengue s'altra dia, qu'es volia posá amb inteligiéncia en sa societat Fossé, Turc y Compañía y no s'han entesos. —¿Qué tal en Gallina? —Encara menjá pa de nossos. —Y es ferre? —Es ferre sa temporada de metles, va de pel y pela, y de tan de pelá sa pela es cap.

NEY-NEY

XERRIMADES

A Sóller l'amo de s'Estany de sa plassa te una Cotorra.

¿Qué? ... Trobau raro que l'amo'n Biel tenga una Cotorra? Idó si; en té una de jove, vivaretxa, guapa però guapíssima, xerredora (y que no mermula) y amb unes plomas que li brillan de lo més.

An aquesta Cotorra l'amo la te venal y està exposada an es portal de sa tenda pes qui vaje d'ella.

A la idó, qui vulga sa Cotorra que s'entenga amb l'amo de s'Estany que la vendrá barat y a cloura es tracto s'ha dit.

Tota sa gent de bon pañy per asserí a temps ja corra cap a compra sa Cotorra que ven l'amo de s'Estany.

Tenda de Comestibles, de Gabriel Pomar Plaça de la Constitución, 17.—Sóller.

D'es Port de Sóller mos duen aquest ramell.

Molt Senyör Batle meu. Jo que som un pobre malalt, que per orde d'es metje a fi de respirá ets airs püs, visc a es Port de Sóller, m'atravesc a dirli:

Que s'altre dia men anava a sas puntas des moll, y cu nt vaix essé a devora una font, me fé assutto es veura sas moltas brutos qu'allá. Si téyen, qu'hasta vaix pensá aná a viura a demunt es penyal de s'illa, ja qu'allá no hey há mauristas.

Pues, com deya, an aquesta font si fan sas cent mil porquerías, si renten calcetins, esperdenyes, altres hey fan net peix, altres qu'hey rentan robá a dins mitja bota, y la posan an es grifó de sa font, y li puc anomená cuantas son sas bugaderas qu'hey van a rentá y quinas son sas qu'hey van a fés es peix net.

Igualment, ni ha varias que van a sa font de devora es filiató, a ferí mil brutos, y trabucant es xocolati qu'és s'ha s'brat de sa xocolatera Marca «Cu», sen van a sa piquí y h'yan posan es pot a fi de llevarii es regalets, y que per cert fan un mal periu.

A mí també me pareix que vosté Batle no's pot f'retossos, porque no més te un municipal y aquest no pot deixá perda es caragalls d'es bañs, ni sas papeletas de sa Societat.

Bono, senyör Batle, amic seu a s'últim extrem y cuide de sa salut des portenteus, com jo cuit sa meua.

Es MALALT VERENEADO.

Avuy y demá a s'Alqueria d'es Conte hey ha unes festas mes grossas que sa cuyera de sa font de plasse.

Son a mils sas personas que pensan anari, pero es principal motiu qu'els s'indueix a posá es peus per aquells terrenos es prova es peix, caragols, fraxeras, butses, bistles, estufat de bou, jelts, refreys y begudas que «La Económica», dirigida per sa rahó social Formafé - Carté de Biniarai (es primé direcció de cuya, es segón jefe de sa servitud) serviran a uns preus tan petits, que casi es poden compará amb sas capses de mistos d'ara.

Allá de tot, hey há un raitx, y tothom hey tendrà esta je; ¡Ala idó a veure en Formafé y es Carté de Biniarai!

SOLLER.-Tip. Moderna de Calatayud y C.